

РЕШЕНИЕ

№ 945

гр. София, 17.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 20.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **6359** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Я. П. Г., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Т. Р. срещу Решение № 2153-21-83/24.04.2020 г. на Директора на ТП на НОИ - С. град, с което е отхвърлена подадената срещу Разпореждане № 540630/200 от 15.06.2015 г. на длъжностно лице на ПО ТП на НОИ-С. град жалба като неоснователна.

В жалбата е посочено, че оспореният акт е незаконосъобразен. Твърди се, че неоснователно е отказано отпускането на полагащата му се пенсия, предвид изтекла абсолютна погасителна давност за предприемане на действия по проверка на положения от Г. трудов стаж. Искането до съда е актът да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателя не се явява лично, представлява се от адв. Р., който поддържа подадената жалба и моли същата да бъде уважена, като бъде отменено процесното решение. Претендират се разноски.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ-С. град, в съдебно заседание се представлява от юрк. В., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по

делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заявление вх. №МП-139169 от 25.11.2014 г. /обр. УП-1/, Я. Г. е поискал да му бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по §4 от ПЗР на КСО. Към заявлението са представени изискуемите по Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/ документи за положения осигурителен стаж и доход, както следва:

1: трудова книжка № 954/29.10.1971 г., изд. от ЖП - Завод Г. Д., в която от същия завод има заверен стаж за периодите:

- от 29.10.1971 г. - 31.07.1973 г. на длъжност „изтърсвач на форми в леярен цех” и от 01.10.1973 г. до 30.06.1983 г. на длъжност „сърцар формовчик в леярен цех“ в ЖПЗ Г. Д.;

- от 03.09.1990 г. до 31.12.1996 г. в СО В. Поделение Червено знаме -Б. на длъжност „ ел. монтьор по ремонт на машини в леярен цех”;

2: удостоверение обр. УП-30 изх. № 247/02.06.1987 г., изд. от ЖПЗ „Г. Д.” - С. за трудов стаж за периодите от 29.10.1971 г. - 31.07.1973 г. на длъжност „изтърсвач на форми в леярен цех” и от 01.10.1973 г. до 30.06.1983 г. на длъжност „сърцар формовчик в леярен цех с отбелязване, че трудът е първа категория съгласно т.4 „н“ от ПКТП, ДВ бр.39/1983 г.;

3: удостоверение обр. УП-3 изх. №651-3/30.03.2004 г., изд. от ДФ “С.”, Булстат[ЕИК], за периода 03.09.1990 г. - 31.12.1996 г. на длъжност „ ел. монтьор по ремонт на машини в леярен цех”, с отбелязване, че трудът е първа; категория съгласно т.4 „н“ от ПКТП;

4: удостоверение обр. УП-2 с изх.№ 651-2/30.03.2004г., издадено от ДФ “С.”, Булстат[ЕИК] за осигурителен доход за периода от 01.01.1991 Г.-31.12.1993 г., в размер на 309563 лв./неденом./;

В заявлението си Я. Г. е заявил воля пенсията да бъде определена от брутно трудово възнаграждение или осигурителен доход, удостоверен в представеното удостоверение УП-2 изх.№ 651-2 от 30.03.2004 г. с посочен осигурител ДФ „С.“.

С определение № [ЕГН]/95 от 28.11.2014г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване административното производство по подаденото заявление вх. № МП-139169 от 25.11.2014 г. е било спряно на основание чл.54, ал.1, т.5 от АПК във връзка с подаден сигнал до компетентните органи относно възникналите обосновани съмнения за неистинност на предадените за съхранение в Осигурителния архив на ТП на НОИ-С. град ведомости за заплати на ДФ “С.”.

С Определение № 687 от 09.02.2015г. на Административен съд София- град, 1 отделение, 3 състав по адм. д. № 986/2015г., влязло в законна сила на 25.02.2015г., е отменено определение № [ЕГН]/95 от 28.11.2014г. на Длъжностното лице по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ С.- град и преписката е върната на компетентния административен орган за продължаване на административнопроизводствените действия по заявлението от 25.11.2014 г., подадено от Г..

В изпълнение на влезлия в сила съдебен акт и въз основа на представените редовни документи, удостоверяващи положения осигурителен стаж и доход на лицето, към датата на подаденото заявление - 25.11.2014 г., длъжностното лице по пенсионно осигуряване е зачело на жалбоподателя осигурителен стаж в размер на 11 години, 06 месеца и 27 дни от трета категория труд. Към датата на подаденото заявление

молителят има навършена възраст 60 години 4 месеца и 25 дни.

След извършена преценка, че лицето не отговаря на законовите предпоставки, регламентирани в чл.68, ал.1-2 от КСО и §4, ал.1 от ПЗР на КСО, е издадено разпореждане №[ЕГН]/200 от 15.06.2015г. на Ръководител "ПО" за отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст при условията на §4, ал.1 от ПЗР на КСО.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:
Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117, ал. 4 от КСО. Потвърденото Разпореждане № 540630/200 от 15.06.2015 г. също е издадено от компетентен орган ръководител на пенсионното осигуряване в ТП на НОИ-С. град.

Оспореното решение отговаря на изискванията на чл. 117, ал. 5 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК. Същото е издадено при спазване на законоустановената форма. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл. 68, ал. 1 от КСО право на пенсия за осигурителен стаж и възраст през 2019 г. придобиват мъжете при навършване на 64 г. и 02м. и 0 бдни, а за 2020 г. се придобива за мъжете при възраст 64 год. и 03 месеца. Според чл. 68, ал. 2 от КСО, право на пенсия за осигурителен стаж и възраст през 2020 г. с осигурителен стаж от 38 години и 10 месеца. За да е налице право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по отношение на заявителя следва да са налице и двете законоустановени предпоставки.

Длъжностното лице по пенсионно осигуряване е зачело осигурителен стаж по представените редовни документи като при преценка в съвкупност на всички доказателства/ съдържащи се в пенсионната преписка, е приело, че са налице данни, които сочат за нередовност на представените удостоверителни документи за стаж в ЖПЗ "Г. Д." С. и в ДФ "С."

В представения образец УП-30 изх. № 247/02.06.1987 г., изд. от ЖП - Завод „Г. Д.“ С. за трудов стаж за периодите от 29.10.1971 г. - 31.07.1973 г. на длъжност „изтърсвач на форми в леярен цех“ и от 01.10.1973 г. до 30.06.1983 г. на длъжност „сърцар формовчик в леярен цех“ с отбелязване, че трудът е първа категория съгласно т.4 „н“ от ПКТП, ДВ, бр.39 от 1983г. се констатира редица несъответствия, които сочат антидатиране на документа и съответно неговата нередовност от външна страна.

Към посочената дата на издаване на удостоверението - 02.06.1987 г., както и до отмяната му от 01.01.2000 г. в ПКТП /отм./ няма точка 4 "н". С обнародването в ДВ, бр.58/1990 г. изменение в ПКТП /отм./, което влиза в сила от 30.06.1990 г., към т.4а е допълнена нова б. „н“, с която „труда на работници, непосредствено в леярското производство на черни метали по списък на професиите, утвърден от Комитета по труда и социалното осигуряване“ е определен като такъв от първа категория труд. В тази връзка е констатирано несъответствие между датата на издаване на удостоверението и съдържанието му.

Освен в образец УП-30, изд. от ЖПЗ "Г. Д."-С., гореописания осигурителен стаж е вписан и в трудова книжка № 954/29.10.1971 г., изд. от ЖП Завод „Г. Д.". Заверката на продължителността на стажа в ЖПЗ "Г. Д." за посочените периоди е оформен с печат на Железопътен завод "Г.Д." М. Т. и С., което е абревиатура на Министерство на транспорта и съобщенията, а към датите на заверките на стажа ресорното министерство съществува под друго наименование, а не като Министерство на

транспорта и съобщенията.

Предвид изложените обстоятелства от административния орган, СО "В." е създадено с Разпореждане № 5 на Бюрото на Министерски съвет от 27 януари 1987 г. /обн. ДВ, бр.11/10.02.1987г./, като в състава му влизат заводите: Вагонен завод "Червено знаме" - Б., Вагонен завод - Д., ЖПЗ Г. Д. - С. и Завод за трамваи от СД Градски транспорт-С.. В ДВ, бр.40/26.05.1989 г. е обнародвано решение на СГС за регистрация на Държавна фирма "Т." със седалище;.С. /рег. от СГС под № 27 от 25.04.1989 г./.

Държавна фирма "С." е създадена съгласно Заповед № 54 от 14.06.1990г. на МИП /ДВ, бр.72 от 07.09.1990 г./ като ; правоприменик на дъщерната фирма (ДцФ) „С.“ на ДФ "Т.". ; Новообразуваната държавна фирма е с основна сфера на дейност строителство.

В хода на съдебното производство са събрани гласни доказателства. Както показанията на Свидетеля Щ., така и показанията на Свидетеля Р., установяват тяхното трудово правоотношение и пенсиониране, но по никакъв начин не опровергават не опровергават фактите, удостоверени с писмени доказателства и не оборват изводите да административния орган, за липсата на валидни доказателства, установяващи по безспорен и категоричен начин осигурителен стаж за спорните процесни периоди.

Съдът споделя изводите на пенсионния орган по отношение на това, че между СО В. (в състава на което е бил ЖПЗ Г. Д.) и ДФ „С.“ няма правоприменство, както и че представените записи и заверка в трудовата книжка № 954/29.10.1971 г. за периода от 03.09.1990 г. до 31.12.1996 г., за които като наименование на предприятието е вписано това на прекратеното през 1989 г. СО „В.“ се явяват нередовни и сочат неистинност на документа.

Наред с ненадлежно оформения в трудовата книжка, стаж, и документът, издаден за доказването му от ДФ "С." - удостоверение обр. УП-3 с изх. №651- 3/30.03.2004 г., съдържа несъответствия, като това, че удостоверението е издадено от правен субект, за който е безспорно установено, че не е правоприменик на стопанското обединение, вписано като работодател в трудовата книжка, поради което няма право да съхранява негови ведомости и да издава документи за стаж и доход, както и че в представените обр. УГ1-2 и УП-3, изд. от ДФ „С.“ на 30.03.2004 г., се установят също несъответствия, а именно поради факта, че от служебно изисканата и предоставена информация от Агенцията по вписванията се установява, че ДФ „С.“ не е била вписана в регистър Булстат.

В заключение следва да се посочи, че с Решение от 03.01.1997 г. на СГС по т. д. № 10131/1992 г. ДФ "С." е обявена в неплатежоспособност, считано от 31.03.1993 г. Според доклад от 07.04.1997 г. на синдика за ДФ "С.", съдържащ се в делото по несъстоятелност, липсват отчетни документи, като в т. 1 на стр. 4 недвусмислено е подчертана "липсата на каквато и да е документация" на фирмата. Тази констатация е потвърдена с Протокол от 09.04.1997 г. от събранието на кредиторите на ДФ "С.", съгласно който е прието, че "фирмата на практика не извършва каквато и да е дейност, архивата е унищожена".

Предвид обявената неплатежоспособност на фирмата, считано от 31.03.1993 г., се поражда обосновано съмнение относно размерите на брутно трудово възнаграждение на Я. Г., вписано в представеното удостоверение обр. УП-2 с изх. № 651-2/30.03.2004 г., изд. от ДФ "С." за осигурителен доход за периода от 01.01.1991 г. до 31.12.1993г. в размер на 309 563 лв. /неденом./, което е посочено от жалбоподателя за изчисляване на индивидуалния коефициент (ИК)и определяне на размера на

пенсията.

Предвид изхода на спора и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК, направеното искане от ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и същото следва да се присъди в размер на 100.00 лв. на основание чл. 78,ал. 8 от ГПК, вр. с чл.37 от ЗПП, вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр.с чл.144 от АПК.

Мотириран от горното, Административен съд София град, III отделение, 63 състав,
РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. П. Г., ЕГН [ЕГН] срещу Разпореждане № 540630/200 от 15.06.2015 г. на длъжностно лице на ПО ТП на НОИ-С., потвърдено изцяло с Решение № 2153-21-83/24.04.2020 г. на директора на ТП на НОИ - С. град, с което е отхвърлена подадената срещу Разпореждане № 540630/200 от 15.06.2015 г. на длъжностно лице на ПО ТП на НОИ-С. град жалба като неоснователна.

ОСЪЖДА Я. П. Г., ЕГН [ЕГН], да заплати по сметката на ТП на НОИ – [населено място], сумата в размер на 100.00 лв. / сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: